

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf.II.30.233/2021/5. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Nagy János Árpád egyéni ügyvéd (cím szám) által képviselt Felperes neve (cím) felperesnek a Dr. Papp Tamás Gyula egyéni ügyvéd (cím) által képviselt Alperes neve (cím) alperessel szemben jogi személy határozatának felülvizsgálata iránti perében a Nyíregyházi Törvényszék 1.G.40.001/2021/24/II. sorszámú ítélete ellen a felperes által 25. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán tárgyaláson kívül meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és a felperes által az alperesnek fizetendő perköltség összegét 250 000 (kettőszázötvenezer) forintra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon alatt fizessen meg az alperesnek 50 000 (ötvenezer) forint fellebbezési eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] Az alperes egyesületi formában működő vadásztársaság, melynek a felperes a tagja.

[2] Az alperes 2020. március 11. napján tartott közgyűlésen meghozta a 6/2020. (III. 11.) számú határozatát, melynek értelmében „szórót csak hivatásos vadász létesíthet, és annak helyét csak hivatásos vadász határozhatja meg.”.

[3] Az alperesi közgyűlés 2020. szeptember 4. napján hozott határozatával az Alapszabályát módosította és a fegyelmi eljárásra vonatkozó szabályokat az Alapszabály mellékletét képező Fegyelmi Szabályzatban rögzítette. Az Alapszabály e módosítását a Nyíregyházi Törvényszék 24.Pk.60.078/2006/18. szám alatti 2020. szeptember 23. napján jogerőre emelkedett végzésével tudomásul vette.

[4] A Fegyelmi Szabályzat 2020. szeptember 4. napján lépett hatályba, melynek rendelkezéseit az ezt követően elrendelt fegyelmi eljárásokban kell alkalmazni.

[5] Az ekként módosított Alapító okirat II. Fejezet 5. § (7) bekezdés a) pontja szerint a tagsági viszony kizárással megszűnik.

[6] A Fegyelmi Szabályzat 3. § (1) bekezdés b) pontja értelmében fegyelmi vétséget követ el az a vadász, aki a vadásztársaság alapszabályának, házi szabályzatának előírásait, vagy a vadásztársaság közgyűlésének és elnökségének határozatait nem tartja be.

[7] A Fegyelmi Szabályzat 3. § (2) bekezdése szerint a fegyelmi vétséget elkövető vadászt fegyelmi eljárás keretében kell felelősségre vonni.

Ennek során a Fegyelmi Szabályzat 3. § (4) bekezdés f) pontja szerint fegyelmi büntetésként kizárás is kiszabható.

[8] A Fegyelmi Szabályzat III. Fejezet (5), (6) bekezdései szerint a vadásztársaság a fegyelmi ügyeket elsőfokú fegyelmi eljárásban bírálja el. A vadásztársaság fegyelmi szerve a közgyűlés, míg a bizonyítási eljárásban az egyesület eseti fegyelmi biztosa jár el.

A közgyűlés fegyelmi szervkénti határozatképességéhez legalább 5 vadásztársasági tag jelenléte szükséges.

[9] Az alperes Fegyelmi Szabályzata 2. § a) pontja szerint a fegyelmi eljárás, illetőleg a fegyelmi felelősségre vonás célja a fegyelmi vétséget elkövető vadász bizonyított

cselekményével arányban álló fegyelmi büntetés meghozatala, az elkövető visszatartása a jövőbeni hasonló cselekmények elkövetésétől.

[10] A felperes 2020. szeptember 7-én kint járt a ... Vadásztársaság lötere melletti földúton, a sorompóval lezárt területnél és oda friss kukoricát szórt. Egy nappal később, valamint szeptember 12. és 13. napján a felperes ellenőrizte az általa létesített „szórót”. Az alperes vadászmesterének 2020. szeptember 17. napján kelt kezdeményezésére az alperes elnöke a felperes fenti cselekménye miatt 1/2020. (IX. 21.) számú 2020. szeptember 25. napján a felperesnek kézbesített határozattal fegyelmi eljárást rendelt el a felperessel szemben. A fegyelmi eljárást elrendelő határozat fegyelmi biztost jelölt ki, aki a bizonyítási eljárást lefolytatta. Ennek keretében tanúkat hallgatott meg és 2020. október 12. napján összefoglaló jelentésben rögzítette, hogy ugyan a felperes tagadta a terhére rótt fegyelmi vétség elkövetését, ugyanakkor a meghallgatott tanúk nyilatkozatai, valamint a fegyelmi biztos rendelkezésére bocsátott vadkamera által készített fényképfelvételek alapján megállapítható, hogy 2020. szeptemberében a már fentebb írt módon a felperes szórót létesített az említett területen és azt folyamatosan ellenőrizte, fenntartotta. A fegyelmi biztos összefoglaló jelentésében azt is rögzítette, hogy a bizonyítékok és a felperesi védekezés ellentétben áll, ennek megítélése azonban a közgyűlés hatáskörébe tartozik.

[11] Az alperes elnöke 2020. október 16. napján a fegyelmi biztos összefoglaló jelentésének birtokában 2020. november 6. napjára hívta össze az alperes közgyűlését, egyúttal a meghívóval megküldte a fegyelmi biztos összefoglaló jelentését is a vadásztársaság tagságának. E közgyűlés megtartására a fegyelmi biztos egészségi állapota miatt nem került sor.

[12] Az alperes intézőbizottsága 2020. november 18. napján kelt határozatával az 502/2020. (XI.16.) Kormány rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontjára hivatkozással elrendelte a felperes fegyelmi ügyében a közgyűlés írásbeli döntéshozatalát. Határozati javaslatban azt jelölte meg, hogy a felperes a Fegyelmi Szabályzat 3. § (1) bekezdés b) pontjába ütközően a közgyűlés határozatát nem tartotta be, így fegyelmi vétséget követett el és ezért a Fegyelmi Szabályzat 4. § (1) bekezdés f) pontja alapján kizárás fegyelmi büntetéssel sújtja.

[13] A határozati javaslat indokolásában tényállásként azt állapította meg, hogy a közgyűlés 6/2020. (III. 11.) számú határozata ellenére a felperes 2020. szeptember 7. napját megelőzően a vadászház melletti úton szórót létesített, azt szeptember 7-én, 8-án, 12. és 13-án ellenőrizte, illetve etetést hajtott ott végre. A fegyelmi biztos által meghallgatott tanúk vallomása, a vadkamera fénykép felvételei igazolták a szabályszegést. Megjelölte azon jogszabályhelyeket, amelyek alapján ülés nélküli döntéshozatalra kerül sor azzal, hogy 15 napon belül kérte, hogy a tagok a szavazatukat elektronikus úton juttassák el a kiküldési e-mail címre.

[14] A felperes a 2020. november 20. napján kelt és az alperes elnökéhez, illetve a vadásztársaság tagságához címzett nyilatkozatában a szóró létesítést tagadta. Hivatkozott arra, hogy a felvételeken szereplő tevékenység során vadriasztó vegyi anyaggal kevert anyagot helyezett ki, mert őt az év során jelentős vadkár érte.

[15] Az alperes intézőbizottsága 2020. november 23. napján az alperes 10 tagjának megküldte a felperessel szembeni fegyelmi eljárás során keletkezett iratokat azzal, hogy a döntéssel kapcsolatos választ a tagság küldje meg. 9 tag küldte el ily módon a szavazatát, amely alapján 8 fő támogatta, 1 pedig nem támogatta a felperes kizárását.

[16] A szavazati arány alapján a közgyűlés 1/2020. (XII. 8.) határozatával a felperest kizárás fegyelmi büntetéssel sújtotta. E határozatot 2020. december 9. napján email útján küldte meg a tagságnak, és közölte ugyancsak emailen a felperessel.

[17] A felperes alperessel szemben támasztott keresetében kérte a határozat hatályon kívül helyezését és az alperes perköltségben marasztalását.

[18] Állította, hogy előtte nem volt ismert a felperes 2020. március 11-i határozata a szóró létesítésének tilalmával kapcsolatban, de ő szórót nem is létesített, csak vadriasztó etetést, illetve úgynevezett elterelő etetést eszközölt.

[19] Hivatkozott arra is, hogy az 502/2020. (XI. 16.) Kormány rendelet, illetve a Ptk. 3:20. §-a nem teszi lehetővé az ülés tartása nélküli döntéshozatalt a fegyelmi eljárásban, illetve a tag kizárása iránti eljárásban sem. A személyes meghallgatása elmaradt, ami pedig a tisztességes eljáráshoz való joga érvényesülésének nélkülözhetetlen feltétele lett volna.

[20] Arra is hivatkozott, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban Ptk.) 3:70. § (1) bekezdése – figyelemmel annak (4) bekezdésében foglaltakra is – alapján jogellenes az, hogy az alperes Alapszabálya nem tartalmazza a fegyelmi eljárás szabályait.

[21] Továbbá hivatkozott arra is, hogy a kiszabott fegyelmi büntetés a Fegyelmi Szabályzat 2. §-ában foglalt célnak nem felel meg, hiszen a büntetés nem állt arányban a fegyelmi határozatban állított fegyelmi vétséggel.

[22] További kereseti hivatkozása szerint a Ptk. 3:20. § (1) bekezdése alapján sem lehet jogszerű a határozat, figyelemmel arra, hogy a tervezetet nem küldte el az alperes a vadásztársaság valamennyi tagjának.

[23] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

[24] Az ellenkérelem hivatkozott arra, hogy a felperes ismerte a szóró létesítését tiltó alperesi határozatot. A vonatkozó kormányrendelet felhatalmazta az alperest a közgyűlés a tagság személyes részvétele nélküli megtartására és azon ily módon való határozathozatalra. Az alperes módosított Alapszabályának mellékletét képezi a fegyelmi eljárás szabályait részletesen taglaló Fegyelmi Szabályzat, amely fegyelmi eljárás során a tagságot teljeskörűen és folyamatosan mindenről tájékoztatta.

A büntetés arányosságát a bíróság nem vizsgálhatja, azt nem mérlegelheti felül.

[25] Az elsőfokú bíróság a perben hozott ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest 650 000 forint perköltség alperes részére történő megfizetésére.

[26] Rámutatott, hogy az 502/2020. (XI. 16.) Kormány rendelet – az elsőfokú ítéletben részletesen idézett szabályai – szerint a közgyűlést az alperes megtarthatta, a tagság személyes részvétele nélkül is. Rögzítette, hogy az ülés tartása nélküli határozathozatalról az alperes Alapszabálya nem rendelkezik, ám a Kormány rendelet 3. § (2) bekezdése b) pontja értelmében, ha a jogi személy létesítő okirata nem rendelkezik e lehetőségéről és annak feltételeiről, úgy az esetben is ülés tartása nélkül is sor kerülhet a határozat meghozatalára.

[27] Alaptalannak találta a felperes abbéli hivatkozását, hogy a fegyelmi eljárás szabályait nem rögzítette a felperes, hiszen az erre vonatkozó szabályok az Alapszabály mellékletét képező szabályzatban nyertek elhelyezést.

[28] A Fegyelmi Szabályzat 2. pontjában foglalt büntetés kiszabási elvekkel kapcsolatosan pedig kifejtette, hogy a fegyelmi büntetés súlyosságának megítélése nem a bíróság hatáskörébe tartozik.

[29] A fegyelmi eljárás iratainak meg nem küldésével összefüggő felperesi hivatkozást is alaptalannak találta, mert a felperest e vonatkozásban terhelő bizonyítási kötelezettségének a felperes nem tudott eleget tenni. Sőt, ezzel ellentétben tényként tudta megállapítani az elsőfokú bíróság, hogy emailen a felperesi kifogásokkal együtt Tag1 vadásztársasági tagnak is megküldték a releváns dokumentumokat.

[30] Ezt követően pedig a közgyűlési határozatot a felperes részére emailen megküldték.

[31] A felperesnek a határozat érdemi megalapozatlanságával összefüggő hivatkozása kapcsán az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy a perben meghallgatott tanúk vallomása alapján megállapítható volt, hogy a felperes a 2020. március 11-i közgyűlésen részt vett, azaz ismert volt számára a szóró üzemeltetésére, illetve kijelölésére vonatkozó tilalmazó alperesi határozat.

[32] Ugyancsak a tanúvallomások, valamint a fegyelmi eljárás alapjául szolgáló és abban felhasznált egyéb bizonyítékok alapján vont ténybeli következtetést az elsőfokú bíróság arra, hogy a terhére rótt fegyelmi vétséget a felperes elkövette.

[33] A perköltség mértékéről és annak viseléséről az elsőfokú bíróság az alperes és ügyvédje között létrejött megbízási szerződés, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 82. § (1) bekezdése, 83. § (1) bekezdése alapján döntött, figyelemmel még a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésére.

[34] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, elsősorban kérve az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresetnek helyt adó döntés meghozatalát, azaz a közgyűlési határozat hatályon kívül helyezését. Perköltségben is marasztalni kérte az alperest.

Másodlagosan kérte megváltoztatni az elsőfokú ítéletet úgy, hogy alperesi pernyertesség esetén is az alperesnek megítélt elsőfokú ügyvédi munkadíj összegét arányosan mérsékelje az ítéltábla.

[35] A felperes a fellebbezésében az alábbiakra hivatkozott:

- A 650 000 forint összegű alperesi ügyvédi munkadíj figyelemmel a per tárgyára és az ügy súlyára, valamint az alperesi jogi képviselő által elvégzett munkára nem arányos. E körben csatolta a Nyíregyházi Törvényszék egy másik ítéletét, amelyben az abban a perbeni pernyertes vadásztársaság elsőfokú perköltségét csak 100 000 forintban állapította meg az elsőfokú bíróság.

- A támadott határozat meghozatala és a kizárásról szóló szavazás előtt az alperes nem küldte el a határozattervezetet a felperes részére.

- A felperesnek így nem volt lehetősége, hogy kifejtse az álláspontját akár szóban, akár írásban a közgyűlés előtt. A felperesnek joga lett volna valamennyi fórum előtt kifejtetni az álláspontját, a fegyelmi biztos előtti meghallgatása a közgyűlés előtti meghallgatást nem teszi szükségtelenné. A határozat utólagos megküldése az alperes mulasztását pedig nem orvosolja. Igaz, hogy a fegyelmi ügyében a terhelt maga nem szavazhat, de a közgyűlés előtt felszólalhat, észrevételt, nyilatkozatot tehet és értelemszerűen védekezhetsz még akkor is, ha ő maga nem rendelkezik szavazati joggal.

- A felperes a fegyelmi eljárás során tévedésben volt atekintetben, hogy mely magatartását vizsgálja a fegyelmi biztos. Ha a határozattervezetet ismerte volna a felperes, úgy tisztázhatta volna magát. A felperes nyilatkozattételi jogának megvonása a tisztességes eljáráshoz való jogot súlyosan megsértette.

- Az alperes a felperes kérése ellenére nem csatolta a tagjegyzékét szabályszerűen, így nem lehet ellenőrizni, hogy a tagjegyzéket szabályszerűen vezeti-e az alperes, szabályszerűen vezetett tagjegyzék hiányában ellenőrizhetetlen a közgyűlés határozatképessége, így a távollevők közötti határozat meghozatala is jogellenes.

- Az 502/2020. (XI. 16.) Kormány rendelet és a Ptk. 3:20. § szerint valóban van lehetőség ülés tartása nélküli döntéshozatalra, de ez a fegyelmi eljárásra nem terjed ki. A Fegyelmi Szabályzat alapján az érintett személy személyes meghallgatása kötelező és ez a meghallgatás még írásban sem történt meg a közgyűlés előtt, így a tagkizárás, a Kormány rendelet és a Ptk. fentebb idézett rendelkezéseibe is ütközik.

- Az egyesület Alapszabálya a kizárást lefolytató szervet és a tisztességes eljárást biztosító szabályokat nem határozta meg, így a Ptk. 3:70. § (1) bekezdése alapján nem folytatható le kizárási eljárás. Így tehát a kizárási eljárás a legfőbb eljárásjogi követelménynek sem felel meg.

[36] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte.

[37] Az alperes a felperes fellebbezési hivatkozásai körében az alábbiakra hivatkozott:

- A fegyelmi határozat tervezet megküldése az alperest nem terhelő kötelezettség, a felperes nem is jelölt meg semmilyen konkrét előírást, ami az alperesre vonatkozna, és amely kötelezővé tenné a számára a fegyelmi határozat tervezet fegyelmi eljárás terheltje részére történő előzetes megküldését. Ezen túlmenően is tényként megállapítható, hogy a fegyelmi eljárás vizsgálati szakaszának lezárását követően a felperes valamennyi releváns dokumentum ismeretében tette meg záró nyilatkozatait, azaz a felperes nyilatkozott a fegyelmi határozat meghozatala előtt és védekezését előadta.

- A felperes hivatkozásával ellentétben szó nincs a felperes fegyelmi eljárásbeli megtévesztéséről, ugyanis a hivatásos vadász észlelte a jogellenesen létesített szórót és ennek a megfigyelésére helyezte ki a vadkamerát a területre, ahol az elkövetkezendő napokban kizárólag a felperes ellenőrizte azt. A felperes úgy igyekszik beállítani az eseményeket, mintha a szóró létesítése és a vadkamerán látható jelenléte között nem lenne összefüggés.

- Az a körülmény, hogy az alperes nem csatolt tagjegyzéket, teljesen irreleváns. Arra nézve, hogy az alperes nem csatolt tagjegyzéket, előadta, hogy ez új előadásnak minősül, másrészt összefügg a határozattervezet tagok részére szóló kézbesítés elmaradásával összefüggő hivatkozással, amely kapcsán az elsőfokú eljárás során bizonyítást nyert, hogy a felperes által megnevezett tagtárs, Tag1 is megkapta a kérdéses dokumentumokat.

- Az alperesi álláspont szerint a felperes téved akkor, amikor a fellebbezésben hivatkozott jogszabályok alapján arra a következtetésre jut, hogy a fegyelmi eljárásokban nem lehet ülés tartása nélküli döntést hozni. E tekintetben mindenben egyetértett az elsőfokú bíróság kifejtett álláspontjával.

- A felperes perköltséget kifogásoló fellebbezésével összefüggésben pedig előadta, hogy éppen a felperes által a fellebbezésében szükségtelennek tartott bizonyítási indítványok bíróság részéről történő teljesítése volt az, amely miatt a per húzódott. Az elhúzódó per pedig több ügyvédi munkát igényelt. Ugyanakkor amennyiben egy eljárásban az eljárás elhúzódása esetlegesen az elsőfokú bíróságnak is lenne felróható, annak nem az a jogkövetkezménye, hogy a pernyertes felet megillető perköltséget a bíróságnak mérsékelnie kell.

[38] Az ellenkérelem általánosságban is kiemelte, hogy a felperes a fellebbezésében annak egyetlen hivatkozásával kapcsolatban sem jelölt meg egyetlen jogszabályt sem, amelyet az elsőfokú bíróság megsértett, ezért a fellebbezés megalapozatlan, konkrét jogszabályi rendelkezés megsértésének megjelölése nélkül nem lehet jogsértőnek tekinteni az elsőfokú bíróság ítéletét.

[39] A fellebbezés nem alapos.

[40] Az ítéltábla mindenekelőtt rámutat arra, hogy az elsőfokú bíróság az eljárása során lényeges eljárási szabálysértést nem vétett, és az elsőfokú eljárásban nem volt feltárható olyan anyagi pervezetés, amely a másodfokú bíróság az ügyel kapcsolatos elsőfokú bíróságtól eltérő anyagi jogi álláspontjának következményeként bármely az ügy érdemére vonatkozó módon ne lett volna megfelelő.

[41] Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül.

[42] Az ítéltábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat a maguk összességében vizsgálta és okszerűen minősítette, így a Pp. 259. § (1) bekezdésén alapuló mérlegeléssel a tényállást helyesen állapította meg, következésképpen az ítélet a per főtárgya tekintetében megalapozott és helytálló.

[43] A másodfokú bíróság a fellebbezési hivatkozások körében utal az alábbiakra:

[44] A fegyelmi határozat tervezetét a felperes részére nem kellett az alperesnek megküldenie, erre sem jogszabályban, sem az Alapszabályban, illetve az annak mellékletét képező Fegyelmi Szabályzatban nincs rendelkezés. A felperes ismerte a bizonyítékokat, hiszen azokat a vizsgálóbiztos elébe tárta, attól többet, mint amit a felperes ismert, a közgyűlés sem kapott a fegyelmi határozat meghozatala előtt.

A felperes a perben megállapíthatóan nem volt elzárva a védekezés lehetőségétől, hiszen 2020. november 20. napján írásban nyilatkozatot is tett e tárgyban.

[45] Ugyancsak nem foghat helyt a felperes saját tévedésére való hivatkozása atekintetben, hogy egymástól elkülönülő magatartásai közül melyiket ítélte volna meg az alperes közgyűlése. A fegyelmi eljárás kifejezetten a szóró engedély nélküli, sőt tiltott létesítése miatt indult, a bizonyítékok erre a felperesi magatartásra irányultak, miként az a fegyelmi eljárást elrendelő 1/2020. 09. 21. számú határozatból egyértelműen kitűnik.

[46] Az alperesi tagjegyzék csatolásának hiányára tett fellebbezési hivatkozás ugyancsak alaptalan, erre ugyanis az elsőfokú eljárásban a felperes nem hivatkozott, de ilyen esetben is a per eldöntése szempontjából irreleváns lett volna. A Fegyelmi Szabályzat III. fejezet 6. §-a szerint ugyanis a közgyűlés fegyelmi szervkénti határozatképességéhez legalább 5 vadásztársasági tag jelenléte szükséges. Ugyancsak a tényállás alapján megállapítható, hogy 5-től több szavazat érkezett a közgyűlésen, így tehát a határozat jogszerűségéhez nem férhet kétség, azon oknál fogva, hogy a taggyűlés ne lett volna határozatképes a fegyelmi határozat meghozatalakor. Ugyanezen oknál fogva irreleváns a per eldöntése szempontjából a taglétszám tényszerű megállapítása is.

[47] Ugyancsak alaptalan a felperes azon hivatkozása, amely a fegyelmi eljárásbeli személyes eljárás kötelezettségére utalt. Az 502/2020. (XI. 16.) Kormány rendelet vonatkozó rendelkezéseinek a Ptk. 3:20. §-ával való összevetése indokolása az elsőfokú bíróság ítéletében teljeskörű, azt a másodfokú bíróság nem kívánja megismételni.

[48] Hangsúlyozza az ítéltábla, hogy a Ptk. 3:70. §-ban írt kizárási eljárás nem azonos a fegyelmi eljárással. A perbeli esetben a felperessel szemben fegyelmi eljárás folyt, ennek során született a bíróság által felülvizsgálandó határozat, ezért az elsőfokú ítéletben a Ptk. 3:70. §-ban írtakkal kapcsolatos fejtegetéseket az ítéltábla a határozat indokolásából mellőzi.

A fegyelmi eljárás tárgyát az eljárás elrendeléséről szóló határozatában a vadásztársaság elnöke határozta meg, „alapos gyanú merült fel arra, hogy a vadászterületen a felperes szórót létesített és üzemeltetett, ami megalapozottsága esetén alkalmas a Fegyelmi Szabályzat 3. § (1) bekezdés b) pontjában írt fegyelmi vétség megállapítására.”. Ez pedig adott esetben azt jelenti, hogy az eljárás alá vont tag nem tartotta meg a közgyűlés határozatát. Az eljárás ekként meghatározott tárgya egyben kijelölte a bíróság vizsgálódásának kereteit is. E kereten belül a felek által indítványozott bizonyítási eljárás lefolytatásával kellett állást foglalnia abban a kérdésben, hogy a határozat megalapozott-e. Erre figyelemmel a fellebbezés 2. pontjában írt, az elsőfokú bíróság pervezetését kifogásoló érvelés megalapozatlan.

[49] Alaposnak találta az ítéltábla az alperes másodlagos fellebbezési kérelmét. Az alperes a részére megállapítani kért perköltség összegének megállapítása végett csatolta a közte és jogi képviselője között létrejött megbízási szerződést, mely szerint a „vállalási díj” 100 000 forint, a tárgyalási jelenléti díj 50 000 forint alkalmanként, míg a pernyertesség esetén „sikerdíj” 500 000 forint. Az ítéltábla ez utóbbi tételt a per jogi megítélésével, bonyolultságával

arányban nem álló túlzott mértékűnek ítélte, és azt a 32/2003 (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján 100 000 forintra mérsékelte, ekként az alperes javára megállapított perköltség összegét 250 000 forintra leszállította.

[50] Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

[51] A fellebbezés túlnyomó részben alaptalannak bizonyult, ezért a felperes köteles az alperes részére fellebbezési eljárási költség megfizetésére. E címen az ítéltábla az alperes képviselőjének munkadíját számolta el, a csatolt költségjegyzék szerint, az IM rendelet 2. § (1) bekezdése, és a 3. § (5) bekezdése alapján.

[52] A másodfokú eljárási illetéket az azt előlegező felperes másodfokú pervesztesége okán maga viseli.

[53] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján bírálta el tárgyaláson kívül.

Debrecen, 2021. december 9.

Dr. Veszprémy Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Répássy Árpád s.k. előadó bíró,
Dr. Gárdosi Judit s.k. bíró